

Celjska podjetja na prodajni polici

Po Etolu, Juteksu in Cetisu se novi lastniki obetajo še Cinkarni Celje, Uniorju, Aeru, Banki Celje, Steklarni Rogaška ...

ROZMARI PETEK

V Zrečah je pravo razburjenje povzročila napoved države, da se odreka večinskemu deležu, ki ga ima v Uniorju. O tem so na eni zadnjih sej poglobljeno razpravljali tudi občinski svetniki, ki se zavedajo pomena, ki ga ima družba v Zrečah. Ne zgolj kot delodajalka - zaposluje več kot dva tisoč ljudi - temveč tudi kot družba, ki pomaga pri vseh lokalnih projektih. Navsezadnje zreška občina v partnerstvu z Uniorjem gradi tekaški center Petre Majdič na Rogli.

A kot je za Večer pred kratkim pojasnil predsednik uprave **Darko Hrastnik**, je podjetje, ki je sicer zaradi prezadolženosti v postopku finančnega prestrukturiranja, pred prodajo najverjetneje še nekaj časa rešeno. "Unior ima štiri programe, ki so po trženjskih poteh, kupcih, izdelkih in tehnologiji med sabo zelo različni, tako da bo verjetno težko najti kupca, ki bi ga zanimali vsi programi. Morebitni kupec bi verjetno v kasnejši fazi prodajal posamične dejavnosti," je dejal Hrastnik in obenem izrazil željo, da bi morebitni kupec še naprej vzpodbujal in razvijal vse dejavnosti Uniorja, dokapitaliziral podjetje, s tem zmanjšal njegovo zadolženost in ohranil delovna mesta. Ne pozabimo, da je Unior med največjimi proizvodnimi podjetji v Sloveniji, med največjimi izvozniki v državi in med največjimi zaposlovalci. In to ne le v regiji."

Začuda se kupci naj ne bi gnetli niti okoli Cinkarne Celje, ki zadnja leta izstopa po ustvarjenem dobičku (leta 2011 se je s 25,5 milijona evrov vpisala v zgodovino rekordov, lani ga je bilo 18 milijonov). "Kupci se tako ali tako ne bi oglašali nam, temveč lastnikom," komentira predsednik uprave enega najstarejših celjskih podjetij, **Tomaž Benčina**, ki sicer za letošnje leto napoveduje krizo industrije titanovega dioksida. Drugo dejstvo pa je, da

je Benčina v svojih napovedih vedno zelo previden, zato običajno realno poslovanje njegove napovedi preseže. Ne nazadnje regija ponuja še dve deloma umrli podjetji. **Borut Soklič**, stečajni upravitelj radeške papirnice, po letu dni od stečaja še vedno upa, da bo podjetje prodal v enem kosu, kar bi omogočilo njegov ponovni zagon, stečajni upravitelj Rimskih term **Boris Dolamič** pa želi pritegniti v Rimske Toplice takšne kupce, ki bi kraj ponovno vpisale na zemljevid elitnih turističnih destinacij.

Najsi bo zaradi zadolženosti samih podjetij ali zaradi zadolženosti lastnikov, dejstvo je, da so se in se še bodo lastniške karte celjskih podjetij (nekaj tudi ob soglasju države kot lastnice) dodobra premešale. Med bolj dramatičnimi spremembami lastnikov v celjskih podjetjih v minulemu letu velja omeniti Etol, kjer je bila prodaja s strani likvidnih sredstev potrebnih lastnikov in kupca, izraelske družbe Frutarom, narejena "za hrbtom" uprave, precej bolj pričakovana pa je bila prodaja Juteksa, saj se podjetje brez novih lastnikov, belgijske družbe Beaulieu International Group, ne bi izvilo iz rdečih števil.

V kategorijo bolj špekulativnih nakupov sodi nakup večinskega deleža Cetisa s strani Gorenjskega tiska in "hišnega" Cetis-Grafa, ki je z iztisom **malih delničarjev** pravzaprav postal hčerinska družba kranjske tiskarske družbe. Tudi mariborsko-zreški Swatycomet je bil pred leti tarča domačega prevzema, zaradi težav lastnika, podjetja Avtotehna, pa se je znova znašel na "prodajni polici". Zaradi enakih razlogov je bila predlani na prodaj Banka Celje, v kateri ima največjo moč NLB, a kot so pojasnili v upravi Banke Celje, kjer so takrat potencialnim kupcem že morali "kazati" bilance, zdaj novih indicev o prodaji ni. Velik preplah je morebitna prodaja "slamnatim kupcem" decembra lani povzročila v Steklarni Rogaška, ki je na prodaj tako zaradi težav lastnikov (po stečaju Zvona Ena Holdinga ima zastavno pravico na delnicah steklarne družbe Metropolitan) kot zaradi težav v podjetju. Pri tem si skoraj tisoč zaposlenih želi, da bi steklaro kupila vsaj takšna družba, ki pozna posel, ne pa kakšna investicijska, ki bi steklaro izrabila in izčrpala.

Unior ima štiri precej različne programe, tako da bo verjetno težko najti kupca, ki bi ga zanimali vsi ti programi. (Sašo Bizjak)